Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

14. června 2017 *

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/39/ES — Trhy finančních nástrojů — Článek 4 odst. 1 bod 2 — Pojem ‚investiční služby' — Příloha I oddíl A bod 1 — Přijímání a předávání příkazů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů — Případné zahrnutí zprostředkování uzavření smlouvy o správě portfolia"

Ve věci C-678/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) ze dne 10. listopadu 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 16. prosince 2015, v řízení

Mohammad Zadeh Khorassani

proti

Kathrin Pflanz,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, C. Vajda (zpravodaj), K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. listopadu 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za německou vládu T. Henzem a J. Möllerem, jako zmocněnci,

— za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

— za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem, J. Dias Lopesem a M. Rebelo, jako zmocněnci,

— za vládu Spojeného království D. Robertsonem, M. Holtem a V. Kaye, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Kennellym, QC, a M. Gray, barrister,

— za Evropskou komisi K.-P. Wojcikem a I. Rogalskim, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. února 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4 odst. 1 bodu 2, jakož i přílohy I oddílu A bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. 2004, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Mohammadem Zadehem Khorassanim a Kathrin Pflanz ohledně zprostředkování smlouvy o správě majetku, kterou uzavřel M. Khorassani se třetí osobou, ze strany Kathrin Pflanz.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2004/39

3 Body 2, 20, a 31 odůvodnění směrnice 2004/39 uvádějí:

„(2) V posledních letech začalo na finančních trzích aktivně působit více investorů, kterým se nabízí ještě komplexnější a širší soubor služeb a nástrojů. Vzhledem k tomuto vývoji by měl být právní rámec Společenství rozšířen na všechny činnosti zaměřené na investory. Proto je nutné stanovit stupeň harmonizace nezbytný k tomu, aby byla investorům nabízena vysoká úroveň ochrany a aby investiční podniky mohly poskytovat služby v celém Společenství, které je jednotným trhem, na základě dohledu domovské země. Směrnice [Rady] 93/22/EHS [ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (Úř. věst. 1993, L 141, s. 27; Zvl. vyd. 06/02, s. 43)] by proto měla být nahrazena směrnicí novou.

[…]

(20) Pro účely této směrnice by přijímání a předávání příkazů mělo zahrnovat také spojení dvou či více investorů i provádění transakcí mezi těmito investory.

[…]

(31) Jedním z cílů této směrnice je ochrana investorů. […]“

4 Článek 1 odst. 1 směrnice 2004/39 zní:

„Tato směrnice se vztahuje na investiční podniky a regulované trhy.“

5 Článek 4 odst. 1 body 1, 2, 4, 5, 9 a 16 této směrnice stanoví:

„1. Pro účely této směrnice se rozumí:

1) ‚investičním podnikem' právnická osoba, její[m]ž obvyklým předmětem činnosti či podnikání je poskytování jedné nebo více investičních služeb třetí osobě nebo provádění jedné nebo více investičních činností na profesionálním základě;

[…]

2) ‚investičními službami a činnostmi' služby a činnosti, jež jsou uvedeny v oddíle A přílohy I a týkají se kteréhokoli z nástrojů uvedených v oddíle C přílohy I;

[…]

4) ‚investičním poradenstvím' poskytování osobních doporučení klientovi na jeho žádost či z podnětu investičního podniku ohledně jedné či více transakcí týkajících se finančních nástrojů;

5) ‚prováděním příkazů na účet klientů' jednání k uzavření smlouvy o nákupu nebo prodeji jednoho či více finančních nástrojů na účet klientů;

[…]

9) ‚správou portfolia' správa jednotlivých portfolií, s prostorem pro vlastní uvážení v rámci pověření od klientů, pokud tato portfolia zahrnují jeden nebo více finančních nástrojů;

[…]

16) ‚limitním příkazem' příkaz k nákupu či prodeji finančního nástroje při stanoveném cenovém omezení nebo výhodněji a ve stanoveném objemu."

6 Článek 21 uvedené směrnice, nadepsaný „Povinnost provádět příkazy za podmínek nejvýhodnějších pro klienta", ve svých odstavcích 1 až 3 uvádí:

„1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky přijaly veškerá přiměřená opatření k tomu, aby při provádění příkazů dosáhly nejlepšího možného výsledku pro své klienty vzhledem k ceně, nákladům, rychlosti, pravděpodobnosti realizace a vypořádání, objemu, povaze nebo jinému aspektu souvisejícímu s provedením příkazu. Avšak pokaždé, kdy existuje ze strany klienta konkrétní pokyn, provede investiční podnik příkaz podle tohoto konkrétního pokynu.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zavedly a uplatňovaly účinná opatření k plnění odstavce 1. Členské státy zejména vyžadují, aby investiční podniky stanovily a používaly zásady provádění příkazů, které jim umožní v souladu s odstavcem 1 získat pro příkazy jejich klientů nejlepší možný výsledek.

3. Zásady provádění příkazů zahrnují pro každou třídu nástrojů údaje o různých systémech, kde investiční podniky příkazy svých klientů provádějí, a o faktorech ovlivňujících volbu systému provádění. […]"

7 Příloha I oddíl A téže směrnice jako investiční služby a činnosti uvádí:

„1) Přijímání a předávání příkazů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů.

2) Provádění příkazů jménem klientů.

3) Obchodování na vlastní účet.

4) Správa portfolií.

5) Investiční poradenství.

6) Upisování finančních nástrojů nebo umisťování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí.

7) Umisťování finančních nástrojů bez pevného závazku převzetí.

8) Provozování mnohostranných systémů obchodování.“

Směrnice 2006/73/ES

8 Bod 81 odůvodnění směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice 2004/39, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 2006, L 241, s. 26), zní:

„Obecné rady ohledně typu finančního nástroje nepředstavují investiční poradenství pro účely směrnice 2004/39/ES, neboť tato směrnice konkrétně stanoví, že pro účely směrnice 2004/39/ES se pojem investičního poradenství omezuje na rady o určitém finančním nástroji. […]“

9 Článek 52 směrnice 2006/73, nadepsaný „Investiční poradenství“, ve svém druhém pododstavci stanoví, že osobní doporučení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 4 směrnice 2004/39 musí představovat doporučení k učinění tohoto kroku či těchto kroků:

„a) koupit, prodat, upsat, vyměnit, umořit, držet nebo převzít určitý finanční nástroj;

b) uplatnit nebo neuplatnit jakékoli právo koupit, prodat, upsat, vyměnit nebo umořit finanční nástroj, které zákazníkovi dává určitý finanční nástroj.“

Německé právo

10 V souladu s § 823 odst. 2 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník) má povinnost nahradit vzniklou škodu ten, kdo porušil zákon, jehož účelem je ochrana jiného.

11 Ustanovení § 1 Kreditwesengesetz (zákon o úvěrových operacích) ze dne 9. září 1998 (BGBl.1998 I, s. 2776), ve znění zákona ze dne 16. července 2007 (BGBl. 2007 I, s. 1330) (dále jen „KWG“), v odstavci 1a stanoví:

„[…] Finančními službami je:

1. zprostředkování transakcí, jejichž předmětem je koupě a prodej finančních nástrojů (zprostředkování investic);

1a. poskytování osobních doporučení, která se týkají transakcí s určitými finančními nástroji, klientům nebo jejich zástupcům, pokud je doporučení založeno na posouzení osobní situace investora nebo pokud je prezentováno jako pro něj vhodné a není oznámeno výlučně pomocí kanálů určených k šíření informací nebo sděleno veřejnosti (investiční poradenství) […]“

12 Ustanovení § 32 odst. 1 KWG stanoví:

„Každý, kdo chce […] v tuzemsku poskytovat finanční služby podnikatelským způsobem nebo v objemu vyžadujícím existenci obchodně organizovaného podniku, musí získat písemné povolení Bundesanstalt [für Finanzdienstleistungsaufsicht (Spolkový úřad pro dohled nad finančními službami, Německo)] […]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

13 Kathrin Pflanz, která nemá povolení k poskytování finančních služeb podle § 32 odst. 1 KWG, doporučila v listopadu 2007 M. Khorassanimu investici nazvanou „Grand-Slam“. V této souvislosti jej nechala uzavřít smlouvu o poskytování služeb se společností GSS AG a smlouvu o správě majetku se společností D. AG, přičemž obě tyto společnosti mají sídlo v Lichtenštejnsku. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že posledně uvedená smlouva upravovala nabytí a prodej, jakož i správu finančních nástrojů ve smyslu činnosti správy finančního portfolia.

14 M. Khorassani se zavázal provést jednorázovou platbu ve výši 20 000 eur a měsíční platby ve výši 1 000 eur, vždy zvýšené o 5% ážio. V prosinci 2007 dotčená osoba zaplatila celkem 27 000 eur a z této částky bylo zadrženo 19 731,60 eura jako předem splatné poplatky za správu a 1 285,71 eura jako ážio. Následně M. Khorassani od těchto smluv odstoupil a požádal o vrácení zaplacené částky, jakož i o náhradu škody.

15 Landgericht Berlin (Zemský soud v Berlíně, Německo) prohlásil žalobu podanou proti společnostem usazeným v Lichtenštejnsku za nepřípustnou z důvodu neexistence mezinárodní příslušnosti a žalobu podanou proti K. Pflanz zamítl jako neopodstatněnou.

16 Poté, co mu byla vrácena částka ve výši 6 803,03 eura, podal M. Khorassani odvolání ke Kammergericht Berlin (Nejvyšší zemský soud v Berlíně, Německo), která směřuje k získání zbývající vymáhané částky. Tento soud měl za to, že K. Pflanz neposkytla finanční služby ve smyslu § 1 odst. 1a druhé věty bodů 1 a 1a KWG, které by podléhaly povolení podle § 32 odst. 1 KWG, jelikož jak investiční poradenství, tak zprostředkování investice, které provedla, se netýkaly transakce, jejímž předmětem je nabytí a prodej finančních nástrojů, ale smlouvy o správě majetku, která sice měla později sloužit k nabytí a prodeji konkrétních finančních nástrojů, avšak sama finanční nástroj nepředstavovala. Uvedený soud proto rozhodl, že M. Khorassani neměl nárok na náhradu škody na základě ustanovení § 823 odst. 2 občanského zákoníku ve spojení s § 32 odst. 1 KWG.

17 Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), ke kterému byl podán opravný prostředek „Revision“, měl za to, že Kammergericht Berlin (Nejvyšší zemský soud v Berlíně, Německo) správně rozhodl, že K. Pflanz neposkytla M. Khorassanimu investiční poradenství ve smyslu § 1 odst. 1a druhé věty bodu 1a KWG, jelikož předmětem tohoto ustanovení je v souladu s čl. 4 odst. 1 bodem 4 směrnice 2004/39 ve spojení s článkem 52 směrnice 2006/73 poskytování osobních doporučení týkajících se určitých finančních nástrojů, a nikoliv činnost správy portfolia. V důsledku toho K. Pflanz tímto neporušila § 32 odst. 1 KWG.

18 Naproti tomu otázka, zda K. Pflanz tím, že nechala M. Khorassaniho uzavřít smlouvu o správě majetku, mu poskytla službu zprostředkování investice ve smyslu § 1 odst. 1a druhé věty bodu 1 KWG, závisí na výkladu čl. 4 odst. 1 bodu 2 a přílohy I oddílu A bodu 1 směrnice 2004/39.

19 V tomto ohledu předkládající soud zaprvé uvádí, že německé znění tohoto posledně uvedeného ustanovení, a sice „Annahme und Übermittlung von Aufträgen, die ein oder mehrere Finanzinstrument(e) zum Gegenstand haben“ (přijímání a předávání příkazů, jejichž předmětem je jeden nebo více finančních nástrojů), by mohlo naznačovat, že se týká pouze zprostředkování smluv o koupi nebo prodeji konkrétního finančního nástroje. Na druhé straně znění tohoto ustanovení ve

španělském („en relación con“), anglickém („in relation to“) a francouzském („portant sur“) jazyce by mohlo připouštět široký výklad uvedeného ustanovení, podle kterého je třeba jen nepřímá vazba mezi zprostředkovanou transakcí a koupí nebo prodejem finančního nástroje.

20 Pokud jde o obecnou strukturu směrnice 2004/39, má předkládající soud za to, že upřesnění pojmu „investiční poradenství“ v bodě 81 odůvodnění a v článku 52 směrnice 2006/73 by mohlo podpořit výše uvedený restriktivní výklad potud, že dle těchto upřesnění se investiční poradenství musí týkat určitých finančních nástrojů, což by se mohlo zakládat na obecné právní úvaze, která by byla použitelná rovněž na činnost zprostředkování investic.

21 Tento soud se domnívá, že účel směrnice 2004/39, spočívající v ochraně investorů, by nemusel vyžadovat zahrnutí zprostředkování smlouvy o správě portfolia do služby uvedené v příloze I oddílu A bodu 1 této směrnice, neboť správci portfolia sami podléhají předpisům uvedené směrnice. Nicméně mezera v ochraně investorů by mohla přetrvávat v případě, kdy je smlouva uzavřena se správcem portfolia usazeným ve třetím státě.

22 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je přijetí a předání příkazu, jehož předmětem je správa portfolia (čl. 4 odst. 1 bod 9 směrnice 2004/39), investiční službou ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 první věty ve spojení s přílohou I oddílem A bodem 1 [této] směrnice?“

K předběžné otázce

23 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 4 odst. 1 bod 2 směrnice 2004/39 ve spojení s přílohou I oddílem A bodem 1 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že investiční služba spočívající v přijímání a předávání příkazů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů zahrnuje zprostředkování uzavření smlouvy, jejímž předmětem je činnost správy portfolia.

24 Článek 4 odst. 1 bod 2 směrnice 2004/39 definuje investiční služby a činnosti jako služby a činnosti, jež jsou uvedeny v oddíle A přílohy I této směrnice a týkají se kteréhokoli z nástrojů uvedených v oddíle C přílohy I.

25 Mezi investičními službami a činnostmi vyjmenovanými v uvedeném oddíle A je v bodě 1 obsažena služba, která spočívá v přijímání a předávání příkazů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů.

26 Pro účely odpovědi na položenou otázku je tedy třeba vyložit toto posledně uvedené ustanovení a přihlédnout přitom nejen ke znění tohoto ustanovení, ale zároveň k jeho kontextu a k cílům sledovaným právní úpravou, jejíž je součástí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. listopadu 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, bod 31).

27 Pokud jde o znění přílohy I oddílu A bodu 1 směrnice 2004/39, i když předkládající soud konstatuje určitý rozdíl mezi různými jazykovými zněními pojmu „týkajících se“, která mohou naznačovat více či méně přímou vazbu mezi příkazy a jedním nebo více finančními nástroji uvedenými v tomto ustanovení, je třeba nicméně uvést, že pojem „příkaz“, jehož přijímání a předávání představuje investiční službu nebo činnost, která je předmětem uvedeného ustanovení, zůstává stejný v jazykových zněních této směrnice, která předkládající soud cituje, a sice ve španělském, německém, anglickém a francouzském jazyce.

28 I když tento pojem není jako takový definován ve směrnici 2004/39, je třeba konstatovat, že slova „týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů“ pouze upřesňují typ příkazu, o který se jedná, to znamená příkazy týkající se koupě nebo prodeje takových finančních nástrojů.

29 Tento výklad pojmu „příkaz“ je potvrzen kontextem, ve kterém se nachází. Konkrétně je třeba jej vykládat s ohledem na přílohu I oddíl A bod 2 této směrnice, který uvádí investiční služby spočívající v „provádění příkazů jménem klientů“.

30 Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 42 svého stanoviska, existuje úzká souvislost mezi investiční službou uvedenou v bodě 1 této přílohy I oddíle A, a sice přijímáním a předáváním příkazů, a službou uvedenou v bodě 2 uvedeného oddílu, a sice prováděním příkazů, jelikož první je poskytována před druhou a vede v zásadě k jejímu poskytnutí, ať již stejným či jiným investičním podnikem.

31 Přitom investiční služba uvedená v příloze I oddíle A bodě 2 směrnice 2004/39, která spočívá v „provádění příkazů na účet klientů“, je definována v čl. 4 odst. 1 bodě 5 této směrnice jako „jednání k uzavření smlouvy o nákupu nebo prodeji jednoho či více finančních nástrojů na účet klientů“.

32 Z toho vyplývá, že příkazy, které jsou předmětem investiční služby uvedené v příloze I oddíle A bodě 1 uvedené směrnice, jsou příkazy ke koupi nebo prodeji jednoho nebo více finančních nástrojů.

33 Tento výklad potvrzují další ustanovení směrnice 2004/39. V tomto ohledu je „limitní příkaz“ definován v čl. 4 odst. 1 bodě 16 této směrnice jako „příkaz k nákupu či prodeji finančního nástroje při stanoveném cenovém omezení nebo výhodněji a ve stanoveném objemu“.

34 Dále se článek 21 uvedené směrnice v souladu se svým nadpisem týká povinnosti provádět příkazy za podmínek nejvýhodnějších pro klienta, což podle odstavce 1 tohoto článku zahrnuje dosažení nejlepšího možného výsledku pro tohoto klienta vzhledem k ceně, nákladům, rychlosti, jakož i pravděpodobnosti realizace a vypořádání. Podle odstavců 2 a 3 uvedeného článku členské státy zejména vyžadují, aby investiční podniky stanovily a používaly zásady provádění příkazů, které zahrnují pro každou třídu nástrojů údaje o různých systémech, kde investiční podniky příkazy svých klientů provádějí, a o faktorech ovlivňujících volbu systému provádění.

35 V důsledku toho ze znění přílohy I oddílu A bodu 1 směrnice 2004/39, vykládaného s ohledem na kontext, do kterého patří toto ustanovení, vyplývá, že služby uvedené v tomto ustanovení nepokrývají zprostředkování za účelem uzavření smlouvy, jejímž předmětem je činnost správy portfolia. I když totiž uzavření této smlouvy vede v pozdější fázi k tomu, že správce portfolia v rámci své činnosti správy přijímá a předává příkazy ke koupi nebo prodeji finančních nástrojů, předmětem uvedené smlouvy není samo o sobě takové přijímání nebo předávání příkazů.

36 Tento závěr nevyvrací skutečnost uvedená vládou Spojeného království, že bod 20 odůvodnění směrnice 2004/39 uvádí, že pro účely této směrnice by přijímání a předávání příkazů mělo zahrnovat také spojení dvou či více investorů umožňující provádění transakcí mezi těmito investory.

37 Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 44 svého stanoviska, tento bod odůvodnění se týká spojení dvou či více investorů jen v rámci přijímání a předávání příkazů. Uvedený bod odůvodnění tedy zahrnuje případy spojení, jejichž předmětem je provedení transakcí týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů, což vylučuje zprostředkování za účelem uzavření smlouvy, jejímž předmětem je činnost správy portfolia.

38 Německá vláda a vláda Spojeného království dále uvádějí, že služba „investičního poradenství“, definovaná v čl. 4 odst. 1 bodě 4 směrnice 2004/39 a uvedená v příloze I oddíle A bodě 5 této směrnice, spočívá podle znění článku 52 směrnice 2006/73 v doporučení provedení transakce týkající

se určitého finančního nástroje. Vyvozují z toho, že neuvedení „určitého“ finančního nástroje v příloze I oddíle A bodě 1 směrnice 2004/39 naznačuje, že působnost tohoto ustanovení není omezena na přijímání a předávání příkazů týkajících se přímo určitého finančního nástroje.

39 Tato argumentace nemůže být přijata.

40 Služba investičního poradenství totiž podle definice uvedené v čl. 4 odst. 1 bodě 4 směrnice 2004/39 spočívá v poskytování osobních doporučení klientovi transakcí týkajících se finančních nástrojů. Bod 81 odůvodnění směrnice 2006/73 uvádí, že obecné rady ohledně typu finančního nástroje nepředstavují investiční poradenství pro účely směrnice 2004/39, které musí být omezeno na rady o určitých finančních nástrojích, a toto upřesnění je provedeno v článku 52 směrnice 2006/73. Přitom ani tento bod odůvodnění, ani tento článek nemohou mít jakýkoliv dopad na rozsah investiční služby uvedené v příloze I oddíle A bodě 1 směrnice 2004/39.

41 Účel směrnice 2004/39 nevyžaduje jiný výklad tohoto ustanovení. Je pravda, že zejména z bodů 2 a 31 odůvodnění této směrnice vyplývá, že jedním z jejích cílů je zaručit ochranu investorů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. května 2013, Genil 48 a Comercial Hostelera de Grandes Vinos, C-604/11, EU:C:2013:344, bod 39).

42 Nicméně tento cíl nemůže sám o sobě odůvodnit obzvláště široké chápání investiční služby uvedené v příloze I oddíle A bodě 1 směrnice 2004/39, které by zahrnovalo zprostředkování za účelem uzavření smlouvy, jejímž předmětem je činnost správy portfolia.

43 Podobné chápání by totiž šlo proti výkladu tohoto ustanovení vyplývajícímu zejména z kontextu, do kterého patří.

44 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 4 odst. 1 bod 2 směrnice 2004/39 ve spojení s přílohou I oddílem A bodem 1 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že investiční služba spočívající v přijímání a předávání příkazů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů nezahrnuje zprostředkování za účelem uzavření smlouvy, jejímž předmětem je činnost správy portfolia.

K nákladům řízení

45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 4 odst. 1 bod 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS, ve spojení s přílohou I oddílem A bodem 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že investiční služba spočívající v přijímání a předávání příkazů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů nezahrnuje zprostředkování za účelem uzavření smlouvy, jejímž předmětem je činnost správy portfolia.

Podpisy.